

اهالی خیابان ابرار یک شهید ر فیعی ۱۰ سال هاست از زمین های ر هاشده در محدوده خود ناراضی هستند

از ناامنی تا خانه های زیر گردوغبار

مسیر عبور دانش آموزان، از زمین خاکی است

وسط زمین به طول زیادی کودبرداری شده است. عرض این کویرداری حدود هفت متر و عمق آن نیمه متر است. قبل از اینکه به خانه های مسکونی برسیم، می توانیم دانش آموزان را ببینیم که از مدرسه تعطیل شده اند و مجبورند برای رسیدن به ابتدای خیابان «ابرار یک» که در انتهای این زمین قرار دارد، از مسیری خاکی عبور کنند. تابلوی خیابان ابرار یک در حاشیه بزرگراه نصب شده است؛ در یکی از چهار گوش های این زمین ر هاشده با شهناز حقیقی هم کلام می شویم. او یکی از ساکنان محله رسالت است که خانه اش همان ابتدای کوچه ابرار یک است و به قول خودش در خانه شان روبه بیابان باز می شود. او کله و شکایت بسیاری از وضعیت موجود دارد؛ شکایتی که عمرش به پیش از ۳۰ سال می رسد: «ما ۳۵ سال است ساکن اینجا هستیم و هر سال پدرت از سال قبل می شود. اینجا اصلا امنیت ندارد. شرایط بهداشتی را هم که خودتان می توانید ببینید. دخترم در دوره پیش دانشگاهی درس می خواند و سرویس، او را جلوی در خانه سوار و پیاده می کند؛ چون این محیط ناامن است و صلاح نیست که پیاده رفت و آمد کند.»

اینجا هیچ وقت خالی از نخاله نیست

اوبیان می کنند: اینجا محل رفت و آمد آدم های علاف و سرگردان و معتاد است. باور کنید ما بعضی روزها جلوی در منزل و در مسیر راهمان، سرنگ می بینیم. حقیقی در ادامه ز نبود روشنایی می گوید. به گفته او، راسته خیابان ابرار یک، حتی ستون برق هم ندارد. سال هاست وضعیت به همین شکل بوده است. شب ها این زمین خاکی، آن قدر تاریک می شود که اگر داخل آن قدم بگذاری، پیش پایت را به سختی می بینی و این تاریکی، بستر مناسبی را برای حضور افراد ولگرد و معتاد فراهم کرده است. او می گوید: ماشین زباله گیری اصلا شب ها جلوی منزل ما نمی آید. انکار جزو شهروندان نیستیم؛ به همین خاطر باید پلاستیک زباله را ببریم سر کوچه بگذاریم. اوضاعمان خیلی خوب بود که حدود هفت، هشت ماه است شهرداری ضایعات و نخاله ها را هم، وسط این زمین خالی می کند. شهرداری می گوید چون ماشین های سنگین جمع آوری نخاله نمی توانند از کوچه های این محدوده عبور کنند، شهرداری با وانت، نخاله ها را جمع می کند، وسط این زمین می ریزد و بعد با ماشین سنگین، آن ها را جمع آوری می کند. این شهروند تاکید می کند: در هر صورت این نقطه هیچ وقت خالی از این نخاله ها نیست.

خانه هایی زیر گردوغبار

حقیقی در ماه های گذشته، چند بار در روز هایی که شهر دار وقت منطقه، در مرکز ۱۳۷ حضور داشته، با این مرکز تماس گرفته و با شهردار صحبت کرده است و جوابی که شنیده از این قرار بوده است: شهردار به من گفت این نخاله ها وسط زمین، خالی می شود و فاصله

باید از کوچه شهید ر فیعی ۱۰/۲ عبور کنی و به انتهای این کوچه ۲۵۰ متری برسی تا زمین ر هاشده ۸ هزار متری را ببینی اما ساکنان برای عبور از خود این کوچه نیز با مشکل تاریکی روبه رویند. تماس های مداوم چند نفر از اهالی این خیابان با شهردار محله، خبر از بزرگی این معضل می داد. آقای وطن خواه، ساکن این محدوده، اولین نفری است که در زمان حضور مادر کوچه شهید ر فیعی ۱۰/۲ از این مشکل سخن می گوید: تیرهای چراغ برق این کوچه، لامپ روشنایی ندارد و با تاریک شدن هوا به خاطر ناامن شدن کوچه، نمی شود اینجا رفت و آمد کرد. او ادامه می دهد: این کوچه، شب ها روشنایی خیلی کمی دارد که آن هم از نور چراغ های بیرون مجتمع های مسکونی تامین می شود.

با تاریک شدن هوای توان رفت و آمد کرد

خیابان شهید ر فیعی ۱۰، محل پر رفت و آمدی است و در کوچه های فرعی آن نیز از جمله کوچه ۱۰/۲ خودروهای زیادی تردد می کنند. وطن خواه در این باره می گوید: چون خیابان های شهید ر فیعی ۱۰، ۴، ۶ و ۸ بن بست هستند، خیابان شهید ر فیعی ۱۰ یک مسیر اصلی به حساب می آید و خیلی ها از آن عبور می کنند، با این وجود شاهد هستیم که فرعی های این خیابان، روشنایی ندارد. او توضیح می دهد: اهالی کوچه برای رفع این مشکل به اداره برق هم مراجعه کرده اند. مسئولان اداره برق در پاسخ گفته اند چون این کوچه برق فشار ضعیف ندارد، نمی توان لامپ روشنایی برای آن گذاشت.

انباشت نخاله های شهرداری، وسط زمین خاکی

از کوچه شهید ر فیعی ۱۰/۲ که عبور کنیم و به زمین وسیع ر هاشده برسیم، تازه اول ماجرا است. روی تابلوی داخل زمین نوشته شده است: «این اراضی متعلق به شهرداری است و هر گونه دخل و تصرف یا خرید و فروش آن پیگرد قانونی دارد.» گوشه هایی از این زمین وسیع، چند درخت کاج قرار گرفته و از همان فاصله دور هم می توان دید که وسط زمین، ضایعات انباشته شده است. دونفر نزدیک کوه ضایعات، مشغول واریسی آن ها هستند. نزدیک تر که می شویم، می توانیم میان نخاله های ساختمانی تلنبار شده، لاستیک های فرسوده، وسایل کهنه منزل مثل کمد و میبل شکسته و نیز شاخ و برگ درختان هرس شده را ببینیم. از فردی که وانت آبی رنگش را نزدیک نخاله ها پارک کرده است، می پرسیم: دنبال چه می گردی؟ پاسخ می دهد: هفته ای یک بار به اینجا می آیم، این چوب ها را می برم و برای سوزاندن و گرم کردن گوسفندانم استفاده می کنم.

از اومی پرسیم: از کجا اینجا را پیدا کردی؟

جواب می دهد: همه جا را دور می زنم.

اومی گوید: این نخاله ها و ضایعات را شهرداری با وانت خالی کرده است و بعد از چند روز خودش با کامیون، آن ها را جمع می کند. کوه ضایعات و مردان جستجوگر در میان این کوه را به حال خود رها می کنیم و به سمت انتهای زمین حرکت می کنیم؛ به آن سو که ردیف خانه ها قرار گرفته است؛ خانه هایی مشرف به این زمین خالی.

کیمیا استاد - وجود زمین های خالی و ر هاشده در قاسم آباد، به یک پرونده قطور تبدیل شده است؛ زمین هایی که در نقاط مختلف این محدوده شهری پراکنده شده اند. بعضی از این زمین ها متعلق به نهادهای و سازمان هایی همچون آستان قدس رضوی، صداوسیما و جهاد کشاورزی است و برخی را نیز شهرداری به تملک خود در آورده است. وجود این زمین ها به همان میزان که می تواند سرمایه منطقه به حساب بیاید، تا زمان بهره برداری نشدن، ممکن است منشا مشکلات و معضلات فراوانی نیز برای اهالی باشد. انتهای کوچه شهید ر فیعی ۱۰/۲ به ۱۰/۴ به زمین ر هاشده ای ختم می شود که با مساحت وسیع ۸ هزار متر مربعی اش، ۳۰ سال است موجب کله بندی ساکنان آن محدوده شده است. به گفته اهالی و بر پایه شواهد موجود، حالا بیش از هفت ماه است که کامیون های شهرداری نخاله های ساختمانی و زباله های خشک را در این زمین، خالی می کنند که خود باری بر مشکلات قبلی افزوده است. در کنار همه این ها کافی است نبود روشنایی هم اضافه شود، دیگر بی هیچ چون و چرایی می توان حدس زد که ناامنی، همسایه دیوار به دیوار اهالی است.

